

Evangelí del martiri de sant Joan Baptista

Evangelí i comentari del martiri de sant Joan Baptista. “Vull que ara mateix em donis en una safata el cap de Joan Baptista”. Invoquem la intercessió d'aquest màrtir, juntament amb la de Maria santíssima, perquè també avui l'Església es mantingui sempre fidel al Crist i testimonii amb valentia la veritat i l'amor a tots.

Evangelí (Mc 6, 17-29)

En efecte, Herodes era el qui havia fet agafar Joan, l'havia encadenat i l'havia tancat a la presó, a causa

d'Herodies, la dona del seu germà Filip, amb la qual ell s'havia casat. Joan deia a Herodes:

—No t'és permès de conviure amb la dona del teu germà.

Herodies odiava Joan i el volia fer matar, però no podia, perquè Herodes, sabent que Joan era un home just i sant, el respectava i el protegia; quan el sentia, quedava molt perplex, però l'escoltava de bon grat.

L'ocasió es va presentar quan Herodes, amb motiu del seu aniversari, va oferir un banquet als seus alts funcionaris, als tribuns de l'exèrcit i als prohoms de Galilea. Durant el convit entrà la filla d'Herodies a dansar, i va agradar tant a Herodes i als convidats que el rei digué a la noia:

—Demana'm el que vulguis i t'ho donaré.

I li feu aquest jurament:

—Et donaré el que em demanis, ni que sigui la meitat del meu regne.

La noia va sortir i preguntà a la seva mare:

—Què haig de demanar?

Ella li respongué:

—El cap de Joan Baptista.

La noia tornà a entrar, se'n va anar decidida cap al rei i li demanà:

—Vull que ara mateix em donis en una safata el cap de Joan Baptista.

El rei es va posar molt trist, però a causa del jurament que havia fet davant els convidats no volgué contrariar-la. Immediatament, doncs, envià un guarda amb l'ordre de portar el cap de Joan. El guarda va anar a la presó i el va decapitar. Després dugué el cap en una safata,

el donà a la noia, i la noia el donà a la seva mare.

Quan els deixebles de Joan ho van saber, anaren a endur-se el seu cos i li donaren sepultura.

Comentari

Tots els Evangelis comencen la vida pública de Jesús amb el relat del Baptisme al riu Jordà per Joan Baptista. Sant Lluc emmarca l'entrada en escena del Baptista amb un solemne teló de fons històric. El llibre de Benet XVI "Jesús de Natzaret" també té com a punt de partida el Baptisme de Jesús al Jordà, un esdeveniment que va tenir una enorme ressonància a l'època. De Jerusalem i de tota Judea venia la gent a escoltar Joan Baptista i deixar-se batejar per ell al riu, confessant els seus pecats (cf. *Mc* 1, 5).

La fama de Joan va créixer fins al punt que molts es van preguntar si no seria realment el Messies. Però ell –subratlla l'evangelista– ho va negar rotundament: "Jo no soc el Messies" (*Jn* 1, 20). Tot i això, continua sent el primer "testimoni" de Jesús, havent rebut instruccions del Cel: "Aquell damunt el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa, és el qui bateja amb l'Esperit Sant" (*Jn* 1, 33). Això va passar precisament quan Jesús, havent rebut el Baptisme, va sortir de l'aigua: Joan va veure que l'Esperit baixava sobre Ell com un colom. Va ser llavors quan "va conèixer" la plena realitat de Jesús de Natzaret, i va començar a manifestar-lo a Israel (cf. *Jn* 1, 31), assenyalant-lo com el Fill de Déu i Redemptor de l'home: "Mireu l'anyell de Déu, el qui lleva el pecat del món!" (*Jn* 1, 29).

Observem com Herodes admira Joan i l'escolta amb gust (v. 20) però acaba per decapitar-lo (v. 27). En poc temps

es produeix en ell un gran canvi. Primer captura Joan injustament, després organitza una festa lasciva i fa un judici temerari que finalment el porta a cometre un delicte molt més gran: l'homicidi. Aquest passatge ens mostra el poder del pecat.

El pecat es comporta com una espiral, ens introdueix en un cercle viciós. Quan ens deixem emportar pels nostres pecats, aquests ens arrosseguen a la possibilitat de cometre altres més grans. Per això, sempre hem de penedir-nos de qualsevol pecat i acudir a la confessió, on Déu ens perdona i podem tornar a començar. Amb l'ajuda de Déu, sempre tenim la possibilitat de vèncer el pecat.

En una trobada amb pelegrins, el Papa Benet XVI va comentar: “Com un autèntic profeta, Joan va donar testimoni de la veritat sense compromisos. Va denunciar les

transgressions als manaments de Déu, fins i tot quan els protagonistes de les mateixes eren poderosos. D'aquesta manera, va pagar amb la vida l'acusació d'adulteri a Herodes i Herodies, segellant amb el martiri el seu servei a Crist, que és la Veritat en persona. Invoquem la seva intercessió, junt amb la de Maria santíssima, perquè també en els nostres dies l'Església sàpiga mantenir-se sempre fidel a Crist i testimoniar amb valentia la seva veritat i el seu amor a tots" [1].

[1] Benet XVI, *Àngelus*, 24 de juny de 2007.

del-martiri-de-sant-joan-baptista/
(10/08/2025)